

Velikonoční promluva

Bratři a sestry,

o každých velikonocích si vždy znovu připomínáme, že Ježíš vstal z mrtvých, zjevil se apoštolům a řekl jim: Pokoj vám! - Oni se radovali a říkali: Pán Ježíš je s námi a my s ním. Jaké štěstí! - A my to také můžeme říkat o něm. On je přítomný v Nejsvětější Svátosti Oltářní pod znamením bílé svaté hostie, pod závojem svatého přijímání a můžeme také říkat: Pán Ježíš je s námi a my s ním.

S jakou úctou se apoštolové dotýkali jeho svatých ran, naslouchali jeho učení, jedli s ním rybu a chléb, kráčeli s ním do Emauz, potkávali vzkříšeného u Galilejského jezera a říkali s úžasem: Pán Ježíš je s námi a my s ním.

A my máme v této velikonoční době úkol – přijat jej do svého srdce, jít ke svátosti smíření a ke svatému přijímání a říkat si: Jaká radost a jaké štěstí! Pán Ježíš je s námi a my s ním. A také máme o tom svědčit druhým lidem. Uvedme k tomu jeden příběh.

Zemřelý mikulovský probošt doktor Vladimír Nováček potkal jednou cestou do obchodu ženu, která ho zastavila a povídá: Pane probošte, vy se pořád usmíváte, vy musíte něco vědět...! – Ano, vím, odpověděl pan probošt. – A co? Co víte? – Pan probošt se k ní naklonil a důvěrným hlasem jí sdělil své tajemství: “Pán Ježíš vstal z mrtvých!”

My křesťané bychom měli být lidé radostní. Mělo by na nás být poznat, že jsme „velikonoční lid.“ Vždyť radost, kterou jsme Kristovým vzkříšením poznali, je schopna odolat všem našim smutkům z bolesti, zklamání, zloby, nepochopení, napětí, selhání...

Tváří tvář tomu všemu máme důvod se usmívat. Protože díky zmrtvýchvstání je: Láska silnější než nenávisť, dobro silnější než zlo, pravda silnější než lež, život silnější než smrt a Boží milosrdenství větší

než náš hřích. Proto máme vždycky důvod se usmívat. A když to dokážeme, můžeme přispět k tomu, že se bude usmívat i svět kolem nás. Vždyť lidé evangelia jsou lidmi radostné zprávy. A co říct na závěr?

Babička se zastavila se svým čtyřletým vnukem v kapucínském kostele v Brně. Je tam pieta – bolestná Matka s mrtvým Ježíšem na klíně. Chlapec se pozorně zahleděl nejprve do tváře Panny Marie a pak na mrtvého Ježíše. Po chvíli poprosil babičku: “Babi, prosím tě, vysad’ mě.” Pak pohladil Ježíše po vlasech a řekl: “Ježíšku neboj se, vstaneš z mrtvých!”

Kdykoliv na nás dolehne kříž, nemůžeme necítit bolest, ale vždycky bychom měli prodloužit svůj pohled za kříž, až ke slávě Velikonoc. A uvědomme si, co nám tyto svátky chtějí říct: Že o Velikonocích si připomínáme zástupnou oběť Ježíše Krista na kříži. Nebeský Otec nás tak miloval, že obětoval svého Syna za naše hříchy. Ježíš vybojoval těžký boj, naplnil vůli svého Otce. Poslední slova z jeho úst zněla: “Dokonáno jest.” Co bylo dokonáno? Naše záchrana, odpuštění hříchů a smíření s nebeským Otcem. Ježíš vstal třetího dne z mrtvých. Zvítězil nad smrtí i hříchem. Tím nás vysvobodil ze všech pout a otevřel nám cestu k novému životu.. To je jádro velikonočního poselství, které dodnes přináší novou naději každému člověku.

Přeji Vám Velikonoce plné Božího požehnání, štěstí, zdraví a radosti.